

Provinshandelskammeret, Grosserer-Societetets Komité, Industrirådet, Foreningen af statsautoriserede revisorer, Københavns magistrat, prisdirektoratet, statens ligningsdirektorat, justitsministeriet og handelsministeriet..

Kommissionen afgav den 16. oktober 1950 en betænkning med et lovudkast, som i det væsentlige kan betragtes som en à jour-føring af loven af 1912, men dog i to henseender betegnede et klart brud med denne lov:

a) Efter udkastet bortfalder bestemmelsen om, at forretningsbøger skal autoriseres, hvorved man imødekommer en henstilling fra forvaltningskommissionen af 1946, der har foreslået autorisationen afskaffet. Dermed bortfalder stempelafgiften af autoriserede forretningsbøger. Den nuværende afgift udgør 3 kr. pr. bog og skønnes ikke at have nogen fiskal interesse.

b) Endvidere vil efter forslaget den særlige beviskraft, som hidtil har været knyttet til ordentligt førte forretningsbøger, bortfalde. Den pågældende regel er ikke blevet benyttet meget og stemmer dårligt med den bevisbedømmelsens frihed, som er hovedreglen i dansk retspleje.

Bortset herfra er kommissionens udkast som foran anført formet således, at det ikke medfører noget skarpt brud med de hidtil gældende regler, men må betragtes som en à jour-føring af den nugældende bogføringslov ved udskydelse af de i tidens løb forældede bestemmelser og iøvrigt ved indførelse af sådanne nye regler, som er skønnet påkrævet for at sikre opfyldelsen af de krav, der må stilles til en betryggende regnskabsførelse indenfor erhvervslevet.

Man har således fundet det hensigtsmæssigt at bibeholde den nugældende lovs karakter af en almindelig bogføringslov, hvis bestemmelser suppleres af andre love, hvor særlige hensyn medfører, at der må stilles særlige krav, f. eks. aktieselskabsloven, bank- og sparekasselovene, forsikringslovene m. v.

Det foreliggende lovforslag er på de fleste punkter i overensstemmelse med det af kommissionen udarbejdede udkast. Bestemmelserne om, hvem bogføringspligten påhviler, afviger dog på enkelte væsentlige punkter fra den af kommissionens flertal afgivne indstilling, jfr. herom nedenfor.

Til § 1.

Bestemmelserne om, hvem bogføringspligten påhviler, er udformet som en udtømmende opregning af de bogføringspligtige virksomheder (§ 1) og i forbindelse hermed en supplerende bestemmelse, der giver adgang til ved kongelig anordning at inddrage

også andre virksomheder under loven, såfremt dette måtte skønnes hensigtsmæssigt (§ 2).

Forslaget er udtryk for det synspunkt, at alle erhvervsvirksomheder som en principiel regel bør være underkastet bogføringspligt uden hensyn til de enkelte virksomheders karakter og størrelse, se dog herved straks nedenfor vedrørende landbrugsvirksomheder m. v.

Kommissionens flertal (12 medlemmer) var af den opfattelse, at bogføringspligt også bør pålægges landbrug og skovbrug under hensyn til disse erhvervs overordentlige betydning for samfundet. Kommissionens flertal skønnede, at der må være en umiddelbar interesse i, at der indenfor disse erhverv tilvejebringes ordnede regnskabsforhold, således at indehaverne får mulighed for en vis oversigt over og kontrol med bedrifternes økonomi og mulighed for en bedømmelse af de forskellige driftsgrenes rentabilitet. Flertallet henviste til, at der blandt andet i Sverige har været overvejelser fremme i samme retning, hvilke overvejelser har givet sig udtryk i en omfattende udvalgsbetænkning. Flertallet var imidlertid klar over, at det ikke vil være muligt at gennemføre regnskabspligten til bunds, og stillede derfor forslag om, at der kun gennemføres regnskabspligt for landbrug med en grundværdi af 25 000 kr. og derover, og for skovbrugets vedkommende med en ejendomsskyldværdi af 50 000 kr. og derover.

I denne forbindelse kan det oplyses, at af de ca. 208 000 landbrug, der findes, er i øjeblikket kun ca. 12 000 medlemmer af regnskabsforeninger, hvortil kommer et uvist antal brug, der uden at være i regnskabsforening fører regnskab — formentlig særlig de større brug. Af landbrugsejendomme med en grundværdi af 10 000 kr. og derover er der ca. 114 000 ejendomme. Antallet af landejendomme med en grundværdi af 25 000 kr. eller derover udgør ca. 46 000, og antallet af landejendomme med en grundværdi af 30 000 kr. og derover ca. 36 000.

Et mindretal (5 medlemmer) var i princippet enigt i, at også landbruget og skovbruget bør inddrages under regnskabspligt, men fandt, at det på grund af de særlige forhold inden for disse erhverv ikke vil være muligt indenfor de relativt korte frister, der vil kunne fastsættes ved en overgangsbestemmelse, at yde tilstrækkelig vejledning til bogføringspligtens gennemførelse.

Mindretallet anførte endvidere, at et landbrugsregnskab er af så særegen karakter, at de i forslagets §§ 3—9 fastsatte regler for bogføringen ikke så naturligt finder anvendelse på et regnskab for landbrug som for andre erhverv. Dette mindretal var derfor af den opfattelse, at det